

घास्कन्दित् *heingesucht, behaftet mit*: अग्रामायशङ्कास्कन्दिताः (प्रत्ययाः) NILAK. 86. — Vgl. घास्कन्द fgg.

— समा Jmd (acc.) überfallen, anfallen: शत्रून्समास्कत्स्यति को रणे BHATT. 16, 10. ततस्तं वैजयो माया समास्कन्दति मोक्षिनी MĀRK. P. 11, 19. — समास्कन् *angelegt an*: स्कन्धो वृत्तस्य समास्कन्वो भवति NIR. 6, 17. *bestrent* (= विप्रकीर्ण DURGĀ) 3, 10.

— उद् davonspringen: अग्रे हरमुत्कन्द P. 8, 4, 61, Vārtt. 1, Schol. wird auch auf कन्द zurückgeführt.

— परि, das स der Wurzel kann in ष übergehen P. 8, 3, 74 (vgl. SIDDH. K. zu d. St.). VOP. 8, 98. *umherhüpfen*: मेघनादः परिष्कन्दन्परिष्कन्दन्तमरिम् (अवघातः) BHATT. 9, 75. — partic. परिष्कन् *vergossen*: रेतः MBH. 1, 2381. — Vgl. परिष्कम् fgg. — intens. *umherhüpfen*: पिङ्गा परिचनिष्कदत् Rv. 8, 38, 9.

— प्र 1) hervorspringen, — spritzen, hinausfallen: Tropfen, Thränen, Staub u. s. w. ÇAT. BR. 4, 2, 1, 11. 9, 1, 1, 6. अक्षरिज्ञात्प्र स्कन्दसि ये श्रूयत् TBa. 3, 2, 3, 11. प्रस्कन्धे TS. 2, 6, 10, 2. 6, 3, 5, 5. Samen ÇAT. BR. 1, 7, 4, 3. MBH. 1, 2380. 3, 10002. *hinausspringen*: शालायाः KAUC. 25. *aufspringen*: प्रस्कन्दन्निव संघमात् MBH. 1, 134. *herabspringen*: रथात्प्रस्कन्ध 3, 15587. 15725. 15730. 16456. 4, 1004. 1071. 5, 1804. 6, 4313. 4856. 10, 180. 13, 7435. पादपात् R. 5, 33, 33. *hineinspringen*; *sich verfangen in* (acc.): प्रचस्कन्द विनाशाय पाशं मृग इवात्मनः R. SCHL. 2, 11, 4. partic. प्रस्कन् = पतित H. 806. HALĀ. 2, 324. *verschüttet, verspritzt* BhaG. P. 8, 7, 46. Samen MBH. 13, 4009. R. GORR. 1, 39, 17. °विवेकविज्ञान (adj.) so v. a. verloren gegangen, zu Nichte geworden BhaG. P. 5, 14, 28. — 2) überfallen, anfallen, angreifen: प्रस्कन्ध सेनाम् MBH. 9, 966. प्रस्कन् mit transit. Bed.: पाण्डुवाक्त्रिन् 976. — 3) ausspritzen, verspritzen: घ्नपः PAÑĒAV. BR. 14, 5, 15. प्रस्कन्ध ÇAR. BR. 4, 5, 10, 7. प्राणं वा एते प्रस्कन्दसि ये दिवा रत्या संयुज्यते PRAÇNOP. 1, 13. — Vgl. प्रस्कन्दन fgg. — caus. 1) in Fluss bringen: शोषितादो रघवर्ता नदीं प्रस्कन्दयिष्यामि MBH. 4, 1971 (transsilire WEST). HARIV. 13945. — 2) hinschütten, hingießen (von einer Speise, die man genießt, als Opfergabe) MBH. 13, 5011.

— अग्रिप्र hineinspringen in (acc.): गर्तम् ÇĀṆKH. BR. 26, 1.

— वि, der Anlaut kann in ष übergehen P. 8, 3, 73. VOP. 8, 98. nom. ag. विष्कत्स्र und विस्क° (अ°) *hinwunder hüpfend, unstät* BHATT. 9, 74.

— सम् abtropfeln, abspringen: घ्रापः ÇAT. BR. 9, 1, 3, 21.

स्कन्द (von स्कन्द) m. 1) das Verschüttet-, Verspritztwerden: अस्कन्दाय ÇAT. BR. 13, 1, 3, 1. TS. 1, 5, 5, 5. रेतसः 5, 6, 5, 4. घ्राण° so v. a. das Schnäuzen der Nase (Grunzen in den Nachträgen) RĪĒA-TAR. 5, 417. — 2) das Zunichtewerden: अशुभस्कन्दाय Gtr. 7, 42. — 3) Quecksilber (wegen seiner Beweglichkeit) RĪĒAN. 13, 112. — 4) der Ueberfallener personif. als Heerführer der Götter und als Haupt der Kinder-befallenden Krankheitsdämonen; gilt als der ewig jung bleibende (vgl. कुमार, सनत्कुमार) Sohn Çiva's (auch eines Rudra) oder Agni's, der von den Kṛttikā (daher auch कार्तिकेय genannt) auferzogen wurde. AK. 1, 1, 3, 35. H. 208. HALĀ. 1, 19. PAT. zu P. 5, 3, 99. KĀND. UP. 7, 26, 2. ÇATAR. in Ind. St. 2, 44. AV. ANUKR. zu 4, 31. BHAG. 10, 24. MBH. 1, 8265. 3, 14337. fg. 7, 7837. HARIV. 44. 158. 7219. R. 2, 25, 10. MEGH. 44. RAGH. 2, 86. 7, 1. VARĀH. BṚH. S. 43, 45. 52. 46, 11. 48. 26. 58, 41. LA. (III) 88, 5. 92, 13.

KATHĀS. 7, 9. VP. 39. MĀRK. P. 32, 11. WEBER, KṚSHNĀG. 247. 232. 268. 310. RĪĒA-TAR. 6, 137. Verz. d. Oxf. H. 23, b, 22. 27, a, 36. 42, a, 11. 46. a, 45. 69, b, 20. 73, a, No. 123. 269, a, 31 (als Sprecher im Skandapurāṇa: vgl. 42). BhaG. P. 6, 6, 14 (fehlerhaft स्कन्ध bei BURN.). WILSON. Sel. Works 2, 22. LALIT. ed. Calc. 137, 6. स्कन्देतापति MBH. 3, A dhj. 222. fgg. Verz. d. B. H. No. 483. Etymologie des Namens MBH. 3, 14315. 13. 4099. R. 1, 38, 27 (39, 27 GORR.). als Krankheitsdämon (vgl. °प्रक्ष) MBH. 3, 14387. fgg. SUÇA. 2, 383. 2. 394, 9. 15. ÇĀṆKH. SĀM. 1, 7, 109. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 25. °विशाखा gaṇa दधिपयमादि zu P. 2, 2, 14. neutr. ungenau für स्कान् (sc. पुराण) MĀRK. P. S. 639, ÇI. 3. Verz. d. Oxf. H. 8, a, 3; vgl. स्कन्दाख्यम् (so ist zu lesen) 80, a, 2. — 5) N. pr. eines Mannes gaṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98. pl. SĀM. K. 186, a, 11. — Ind. St. 3, 280 ist स्कान् wohl die richtigere Lesart. — 6) Körper TRĪK. 2, 6, 19. — 7) Fürst GAṬĀDH. im ÇKDR. — 8) Flussufer und Gelehrter ÇABDĀRTHAN. bei WILSON. — Vgl. तृण°, नील°, मधु°, रुद्र°, शिव°, स्कान् fgg. und स्कन्ध.

स्कन्दग्राम m. N. pr. eines Dorfes RĪĒA-TAR. 3, 174. TROYER nimmt स्कन्दक in der Bed. von Soldat (so auch BERNFV) und verbindet ग्राम mit dem folgenden कायस्थ.

स्कन्दगुप्त m. N. pr. eines Fürsten Journ. of the Am. Or. S. 6, 330. HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 32. LIA. 2, 400. 733. 940. 963. — Vgl. कुमारगुप्त.

स्कन्दगुरु m. Skanda's Vater d. i. Çiva ÇIV.

स्कन्दप्रक्ष m. der Dämon Skanda überh. und ein best. Krankheitsdämon MBH. 3, 14497. HARIV. 9362. SUÇA. 2, 383, 6. 7.

स्कन्दजननी f. Skanda's Mutter d. i. Pārvatī KATHĀS. 3, 16.

स्कन्दजित् adj. Skanda's Besieger, unter den Namen Vishṇu's PAÑĒAV. 4, 3, 87.

स्कन्दता f. nom. abstr. zu स्कन्द 4) MBH. 3, 14315. 13, 4099.

स्कन्ददास m. N. pr. eines Kaufmanns KATHĀS. 18, 292.

स्कन्दन (von स्कन्द) n. das Verschüttetwerden u. s. w., überh. Missrathen: अकुल्याः ÅÇV. ÇA. 3, 11, 23. KĀTJ. ÇA. 25, 2, 10. 6, 6, 10. जाम्बील VAIT. 12. TBa. Comm. 3, 533, 1. — 2) das Stopfen des Blutes SUÇA. 1, 47, 6. — 3) Entleerung des Unterleibes TRĪK. 2, 6, 16.

स्कन्दपुत्र m. ein Sohn Skanda's, hochtrabende Bez. eines Diebes MĀRĒH. 47, 6.

स्कन्दपुर n. N. pr. einer Stadt RĪĒA-TAR. 1, 342.

स्कन्दपुराण n. Titel eines Purāṇa WILSON, VP. XLV. Verz. d. Oxf. H. 68, a, No. 119. fgg. 93, b, 25. 102, a, 3. 104, a, 33. 163, a, 10. 269, a, 26. 42. b, 7. 271, a, 13. 356, a, 34. WEBER, KṚSHNĀG. 221. fgg. Verz. d. Tüb. H. 15. Davon adj. °पुराणीय Notices of Skt. Mss. 2, 117. — Vgl. स्कान्.

स्कन्दभट्ट m. N. pr. eines Mannes LIA. 3, 311.

स्कन्दमातृ f. Skanda's Mutter d. i. Durgā H. Ç. 53. Verz. d. Oxf. H. 110, b, No. 174.

स्कन्दयाग m. Titel eines Pariçishṭa zum AV. Verz. d. B. H. 90(22).

स्कन्दराज m. der König Skanda MBH. 12, 12327. स्कन्ध° ed. Calc.

स्कन्दविशाख m. du. Skanda und Viçākha; sg. unter den Namen Çiva's MBH. 13, 907 (स्कन्ध° ed. Calc.). — Vgl. स्कान्दविशाख.